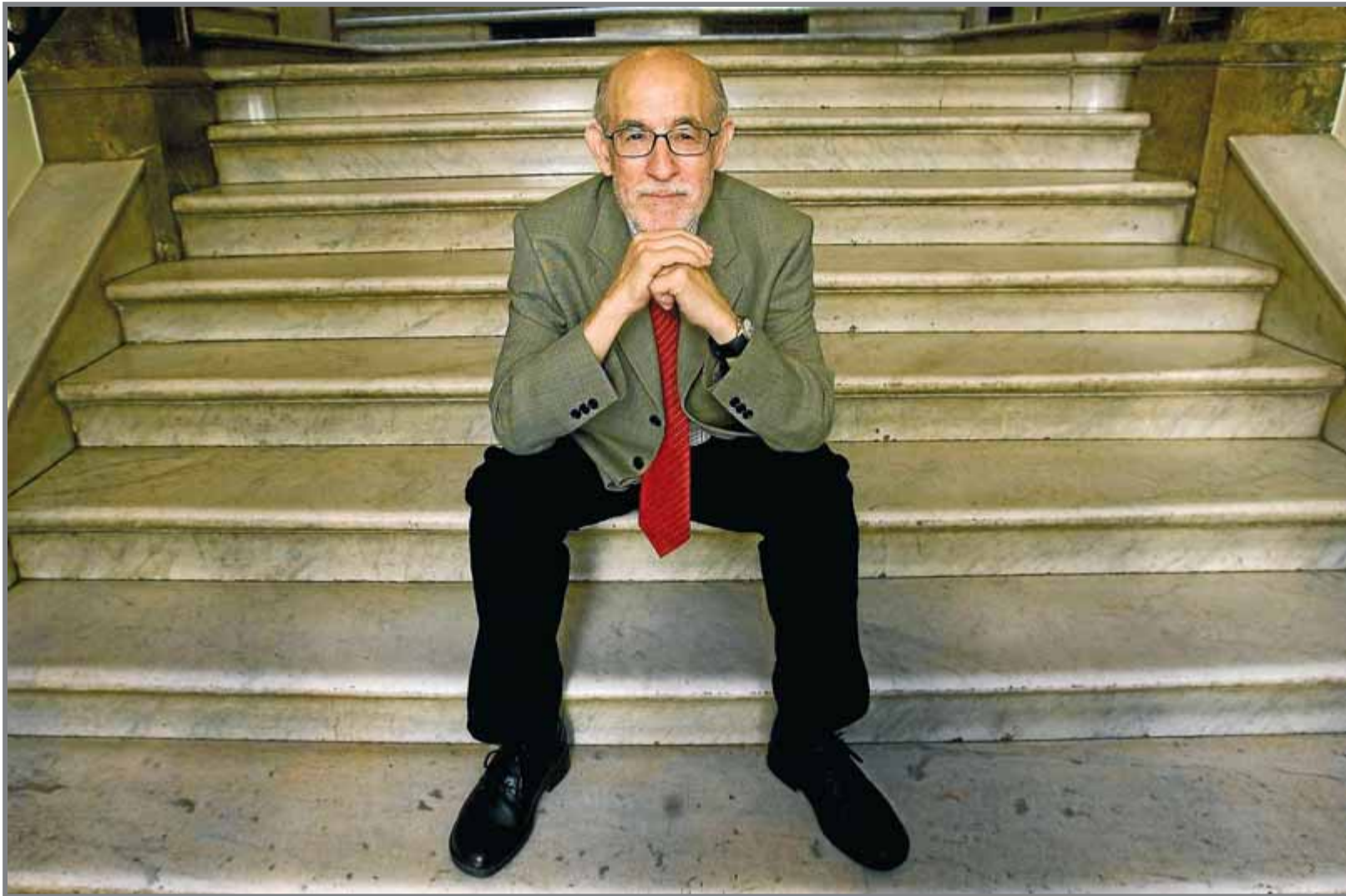

Joan Solà va ser durant anys un dels puntals del suplement, amb la seva secció setmanal de lingüística
PERE VIRGILI

L'empremta de Joan Solà

L El filòleg Joan Solà va publicar, al llarg de vint anys, més de vuit-cents articles en aquest suplement, a la secció 'Parlem-ne'

Vint-i-cinc anys difonent cultura. Aviat és dit. Com a lectora del *suple* –tal com el coneixen els de la casa–, em quedo amb els articles que el filòleg Joan Solà va escriure durant anys, setmana rere setmana, sobre qüestions de llengua, fins al seu últim text, titulat “Adéu-siau i gràcies!”, el 21 d'octubre del 2010, en què s'acomiada-va dels lectors. És un honor poder seguir la petjada d'un mestre com Solà, a qui vaig te-

nir com a professor en la meva època universitària. Tot un referent per a la nostra llengua.

Com a filòloga també és un orgull poder aportar a través de la columna *Etcètera* el meu granet de sorra, per petit que sigui, per divulgar l'ús correcte del català, una llengua que viu massa influenciada pels calcs del castellà. I com a col·laboradora, gràcies al *suple* he tingut la sort de poder entrevistar

lingüistes als quals admiro, com ara Josep Rúaix i Jesús Tusón, o de conèixer altres amants de la llengua, com el mateix David Paloma, amb qui comparteixo secció (i, excepcionalment, avui pàgina), que és un dels meus lingüistes de referència, perquè els seus reculls de lèxic sempre són una font de consulta inesgotable.

I per acabar, com dirien a Mallorca, molts d'anys, Cultura. *

DAVID PALOMA

A bans que Núria Puyuelo i un servidor ens avinguéssim a repartir-nos els *Etcètera* (del llatí *et cetera* 'i les coses restants'), la Núria ja feia un any que liderava la secció. El seu primer article, en el suplement *Cultura*, va ser el setembre del 2012. Cada setmana un article de/sobre llengua: no és poca cosa, sobretot quan t'adones de la perícia que els lectors de la columna t'exigeixen en un text que, com a autor, sempre voldries atractiu. Jo no coneixia la meva coarticulista però llegia els seus *Etcètera*, i un dia em va agradar trobar-la en un congrés. “Tu ets l'hereva!”, vaig fer jo entusiasmat. Ella em va dir “Parlem-ne” i va somriure.

Els *Parlem-ne* de l'enyorat Joan Solà han ocupat 20 dels 25 anys del suplement, del 2 de març del 1991 al 21 d'octubre del 2010 (pri-

Vint de vint-i-cinc

mer els dissabtes, després els diumenges, més tard els dijous, etcètera).

Són més de 800 articles, tots afinadíssims. Solà s'hi ha mostrat de moltes maneres. El periodista que informa: “Els passats dies [tal i tal] hi va haver unes Jornades a Banyoles que van ser rodones.” El crític que observa: “No és igual *A París jo no m'hi banyava* que *A París jo no em banyava*.” El filòleg que mostra: “Verdaguer va fer del català una robusta llengua literària: «Muntanyes regalades / són les de Canigó; / elles tot l'any floreixen, / prima-

vera i tardor.»” L'home que s'enfurisma: “No, no cal que siguem els millors (ni tampoc els pitjors a l'hora d'insultar).” El ciutadà que lloa: “Deixin-me retre homenatge a una de les persones que han fet més per aquesta llengua nostra [Joaquim M. Puyal].” L'investigador que busca: “Avui els ofereixo una altra sèrie de construccions que també he sotmès a la intuïció d'una trentena de professionals.” El savi que escolta: “El senyor Robert Navarro em pregunta si és correcte de dir «Són les vuit *en punt*» o si és un calc del castellà.” Pel que es veu, i tots sabem, Joan Solà és la pedra angular de l'articulisme lingüístic; i pel que sé, però no se sap gaire, David Castilho i Lluís Llorca van fitxar i retenir el talent de Solà en aquest suplement durant vint anys. Aviat és dit. *

L'apunt

Nausica Solà i F. Xavier Fargas són els autors de la bibliografia completa de Joan Solà, tancada el 30 de juny del 2009. Va sortir publicada a 'Joan Solà. 10 textos d'homenatge'.